

Titel: Udrag fra Kongehuset og offentlige myndigheder

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b120-kom-shoot-b-2501.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **den fri, personlige Fremstilling** : sml. følgende passage i F.C. Sibbers skriftlige vurdering (203,28): »I det Enkelte kunde man vist ønske, at Eet og Andet, som hører en lavere Stilart til, maatte ved Afhandlingens sidste Gjennemsyn bortskjæres som yppige Skud; men forresten [hvad det øvrige angår] læses Afhandlingen *fra Stilens Side* med Lethed.« SKS K1, 133. Afsluttende skriver Sibbern om afhandlingen: »Saa stor den er, læses den dog med Lethed i en ei lang Tid, da Sproget flyder let«, SKS K1, 134. Sml. også følgende passage i prof. J.N. Madvigs votum: »Fremstillingen lider af en selvbehagelig Jagen efter det Piqvante og Vittige, der ikke saa sjelden slaaer over i det reentud Plat-Smagløse.« SKS K1, 134. Sml. endvidere følgende passage i prof. F.C. Petersens votum: »Ved en ordnende og sammentrængende Bebearbejdelse vilde dette Skrift vinde meget, men da ogsaa jeg er af den Mening [som anført af Madvig], at en saadan vel ikke vilde opnaaes, da Forf. ifølge sin Personlighed vel hverken kan eller vil foretage en saadan Forandring, maae man vel indskrænke sig til at antyde, hvad der i denne Henseende savnes, men dog andrage paa, at adskillige Udskeielser i den sarkastiske og raillerende [spøgende, spottende] Stilart borttages, som upassende i et akademisk Skrift.« SKS K1, 136. Sml. tillige prof. P.O. Brøndsteds votum, hvor han i forlængelse af de foregående udtalelser skriver, at disse »bære Vidne mod Forf. om, at han stundom ikke modstod en indvortes Fristelse til at overspringe det Gjerde som adskiller baade den rette Ironi og den billige Satire fra platte Overdrivelsers uvederqvægende Gebet. Der ere mange og drøie af den Slags Steder. Skulde et individuelt Liebhaberi til deslige Lækkerheder hindre Forfatteren i at lade sig beraade i denne Henseende, saa faaer man vel at trøste sig med, at det *ikkun* er Facultetets Sag at yde *Indsigten* og *Kundskaberne* Anerkjendelse, men *ingenlunde* at bevirke en bedre Smag hos dem der, ifølge deres Indsigt og Kundskaber, *burde* have en bedre Smag.« SKS K1, 137.

I trykt udgave: Bind 28 side 204 linje 3